

متن پرسش

سلام علیکم: خدا قوت به شما استاد عزیز. سوال بنده در مورد دعاست. من در مورد احادیث و فرمایشات معصومین علیهم السلام در مورد دعا هیچ بحثی ندارم. به دیده منت. اما بنده در مورد دعا به این نتیجه رسیدم که کار بیهوده‌ای است. چون اگر خداوند متعال صلاح بدونن اون مورد رو چه دنیوی و چه اخروی به شما خواهند داد. در غیر این صورت همه‌ی خلائق جمع بشوند و دست بر دعا ببرند اتفاق نخواهد افتاد. برای بنده که این قطع و یقین جا افتاده و از دعا کردن لاقول در مورد خودم ناامید شدم. در مورد مثال بالا هم همیشه به این موارد اشاره کرد که زمانی که امام خمینی (ره) در بیمارستان بستری بودند هر شب اخبار اعلام می کرد برای شفای ایشان دعا کنید. از بین اون جمعیت یعنی یک نفر از ته دل دعا نکرد که امام (ره) زنده بموندند؟ یا طبق فرمایش معصوم علیه السلام، تحت قبه حضرت سیدالشهدا علیهم السلام دعا مورد اجابت قرار می گیره. سوالم اینه که از بعد از غیبت کبری یعنی یک دعا هم در مورد فرج حضرت مستجاب نشده که فرج ایشان رخ بده؟ و مثال هایی از این دست. خواهشمندم در صورت صلاح دید، پاسخ قانع کننده‌ای به بنده بدید. سپاس از حسن توجه شما استاد گرانقدر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: موضوع دعا موضوع مهمی است. مثلاً بزرگان دین در تفسیر آیه‌ی «قُلْ مَا يَعْزُبُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ» بگو که اگر دعای شما نبود خدا به شما چه توجه و اعتنایی داشت؛ سخن‌ها دارند. نهایت این‌که بعضی نیازها در‌إزای دعا تحقق می‌یابد، ولی بعضی از تقدیرات، طوری است که بنا است انجام شود و با دعا تغییر نمی‌کند ولی ثواب دعا کردن برای انسان می‌ماند. موفق باشید